

ligere tages Forholdsregler overfor Spurve, Skovduer og Muldvarpe. Landbrugsministeriet er kommet saa vidt, at det har udarbejdet et Lovforslag, som har været udsendt til Dansk Jagtforening, Dansk Skovforening, Statsskovvæsenet og Dansk ornitologisk Forening til Undersøgelse og Bemærkninger. Disse Foreninger har paa den sidste nær udtalt Tilslutning til Lovforslaget, dog med enkelte Tilføjelser, men Dansk ornitologisk Forening fraraader at lovgive paa dette Omraade. I Landbrugsministeriet ligger der altsaa et udarbejdet Lovforslag, men det er ogsaa blevet derved.

Forslagsstillerne her gaar ud fra, at Raagerne gør saa stor Skade, at de bør bekæmpes ogsaa paa anden Maade end derved, at de ikke er fredede, og altsaa maa jages hele Aaret om. Denne Bekæmpelse skulde foregaa paa den Maade, at man først opfordrede Ejerne af Raagekolonier til selv at udrydde Dyrene og, hvis de ikke vilde det, da tyede til Politiets Bistand. Der er Enighed hos alle om, at Raagerne gør Skade. De gør imidlertid ogsaa Nytte, og jeg synes, den ærede Ordfører var langt ude, naar han sagde, at han regner ikke den Nytte, disse Fugle gør, for noget. Det er under alle Omstændigheder notorisk, at de tager en hel Del skadelige Larver og Insekter. Men naar man taler om Forholdet mellem Skaden og Nyttens, er der delte Meninger indenfor de sagkyndiges Kreds. Jeg mener, at Raagen gør mere Skade end Gavn, men jeg vil ikke kalde mig sagkyndig i saa Henseende. Imidlertid er den Skade, disse Fugle gør, langt lettere at se end den Gavn, de gør. Jeg har ikke set de store Ødelæggelser, disse Fugle forarsager ifølge Indberetninger o. s. v., men jeg har dog set Marker, der i høj Grad var mishandlede af Raager.

Man er heller ikke enig om, paa hvilken Maade man skal bekæmpe disse Dyr. Er den Skade, Raagerne gør, saa stor, at man, naar Ejeren af Raagerederne, trods Henstillinger om selv at udryde dem, ikke gør det, skal gaa til Politiet? Derom er der ikke Enighed i Øjeblikket. Det er sandsynligst, at man under denne Forhandling vil høre Ord, som bekræfter dette. Er den personlige Henvendelse prøvet i tilstrækkelig Grad, skal man da ikke i saa Henseende som Mellemlid bruge dels Kommunalbestyrelserne, dels Landboforeningerne? Jeg kender indenfor Statsskovvæsenet kun een Raagekoloni, nemlig i Odsheerred, og sidste Vinter fik Skovri-

deren der Meddelelse om, at han, naar Foraaret kom, skulde gøre det fornødne for at udrydde denne Raagekoloni. Der blev gjort Skridt i saa Henseende, men de lader ikke til at have været tilstrækkelige, det synes, som om vi maa fortsætte til næste Foraar. Kunde noget lignende ikke finde Sted hos de private Skovejere?

Det Forhold, som for mig er afgørende og indeholder Grunden til, at jeg ikke har fremsat noget Lovforslag om denne Sag, er Spørgsmaalet om Berettigelsen af Indgriben paa dette Omraade i den private Ejers Ret. Det er ikke i og for sig Indgriben i Ejers Ret, jeg er bange for, thi det offentlige har Ret til saadan Indgriben, men det, jeg ikke er sikker paa, er, om netop denne Anledning er betydelig nok til at berettige en saadan Indgriben. Lignende Krav vil nemlig blive stillet i andre Henseender, f. Eks. i Retning af Bekæmpelse af Ukrudt og ogsaa i visse Tilfælde om Beskyttelse af Frøavl, saa vi maa være belavede paa, at gaar vi ind paa den Vej, dette Lovforslag betegner, vil vi komme til at fortsætte. Jeg vil dog tilføje, at mine Betæneligheder er ikke saa store, at jeg ikke vil være med til at fremme Lovforslaget, nu da det er forelagt, thi her foreslaas netop først den lempelige private Henvendelse til Raagekolonien Ejer, og først naar denne private Henvendelse ikke har frugtet, skal det offentlige træde til.

Om Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal jeg ikke sige mange Ord, det er meget kortfattet og i alt væsentligt et Aftryk af Forslaget i den Indberetning af Professor Boas, som Ordføreren omtalte. Rettelser, man kunde ønske, foretages lettest i et Udvalg, og jeg forudsætter, at Spørgsmaalet er af en saadan Betydning, at der bliver nedsat et Udvalg om denne Sag. Der er dog et Par Smaating, som jeg vil nævne. Der staar i § 1, 2det Punktum: „Vedkommende Retsbetjent er da pligtig“ o. s. v. Skulde her ikke staa: Politimester? Dernæst er det et Spørgsmaal, om man straks skal gaa til Politimesteren. Kunde man ikke ordne Sagen paa den Maade, at man først henvendte sig til Kommunalraadet, og kunde man endvidere ved Fastsættelsen af Erstatningen ikke benytte de Vurderingsmænd, som efter Mark- og Vejfredsloven af 25. Marts 1872 beskikkes af de kommunale Raad? Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden herpaa, saadanne Ændringer vil efter min Mening have den gode Betydning, at man faar Lovforslaget saa civilt som muligt.